

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — **Dopisi** naj se izvolijo frankirati. — **Rokopisi** se ne vračajo. — Za **inzerate** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. **Velja** za celo leto 1 gld. 20 kr., za pol leta 60 kr. — **Denar** naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji

Volitve v Ljutomeru.

V našem trgu so občinske volitve končane. Za zdaj smo podlegli. Nemčurji so zmagali, svoje zmage pa niso veseli in je tudi ne morejo biti. Napeli so vse sile, da bi svetu pokazali, kako veliko število jih v resnici biva in živi v našem trgu. S tem so hoteli pokazati, da je Ljutomer nemški trg in da ima pravico zahtevati popolnoma nemško šolo, v kateri ne bo več slišati slovenske besede. Vse to jim je popolnoma spodletelo. Pred volitvo so hodili, kakor purani po dvorišči. Izračunili so si namreč, da si bodo pridobili tudi tretji volilni razred in Slovence popolnoma vrgli iz občinskega odbora. Zato so tudi zbrali vse volilce: Opelka je moral priti iz Maribora, Hvalenc iz Radgone, Henigman iz Dunaja in znani baron Mac Nevin prejšnji c. kr. glavar ljutomerski in po sili častni tržan ljutomerski je kot tak poslal pooblastilo, s katerim je volil dr. Rožič tudi samega sebe. Poštar ljutomerski Franc Mavrič je neki hotel iz službe spoditi svojega pismonoša tržana Franca Ternoveca, ako ne bo šel s Francekovo stranko. A mož poštenjak bi rajše pustil službo, kakor zatajil svoj slovenski narod. Čast takemu možu! Nemčurjski agitatorji so letali od hiše do hiše ter slepili volilce z grdimi lažmi. Vse to vender ni nič pomagalo. V tretjem razredu smo sijajno zmagali. Imeli smo 33 — trintrideset glasov večine. Izvoljeni so naši prejšnji odborniki: Ivan Kukovec, načelnik okrajnega zastopa, Anton Šlamberger, c. kr. notar, Jožef Gomilšek, tržan in Ivan Vaupotič, tržan in gostilničar. V prvem razredu ostali smo za dva, v drugem pa za devet glasov v manjšini. V vseh treh razredih je bilo nemških volilcev 76, slovenskih pa 96. Med nasprotnimi volilci smo opazili take, kateri še zmirom želijo naše podpore. Adam Huber bi rad, da bi pri njem železo kupovali; Herman Prager bi rad za nas kruh in žemlje pekeli; Franc Dubois bi nam rad prodajal knjige in druge stvari; Maksl Henigman pa

bi nam rad prodajal svoje blago. Pa kako morejo taki možje od nas zahtevati, da bi jih mi podpirali, če so oni taki naši nasprotniki!

Najbolj čudno se nam je zdelo, ko smo videli na nasprotni strani trgovca Matjaža Zemljiča. Kakor zdaj presodimo, zapustil je ta mož svoj rod popolnoma in se pridružil tujcem. Mi si bomo to dobro zapomnili, pa tudi ravnali se bomo po tem. Kdor ni z nami, je proti nam.

V teku zadnjih treh let smo naredili velik korak naprej. Naše volilce vodi trdo notranje prepričanje, v njihovih prsih živi resnično jasna misel, za katero se vojskujemo. Naši volilci so vojaki, ki grejo z največim navdušenjem in veseljem v boj za svete pravice slovenskega naroda. Nemčurji ne morejo tajiti, da se naše vrste zdatno pomnožujejo. Pred vsem pa jih to žge, da so v okolici popolnoma zgubili svoj vpliv. Niti enega volilca zdaj niso imeli iz okolice; njihove prošnje, njihovi zlati obeti bili so bob v steno. Ljutomerska okolica je očiščena vsega nemčurstva. Res je sicer, da bi mi radi videli, ako bi se še več volilcev vdeležilo volitev, posebno iz Babinec in Noršinec, ker jih poznamo kot poštene slovenske možje, katerim se gnusi in grdi prisiljeno hujskanje nemčurjev; zato upamo in se trdno zanašamo, da bodo tudi oni pri prihodnji volitvi neustrašno stopili v naše vrste in s tem pokazali, da nočejo biti hlapeci nemčurjskih kričačev. Vzglede naj nam bo posestnik Štih, kateri je letos tako lepo in pogumno popravil svojo prejšnjo zmoto. Volilci iz evenske občine so prišli vsi. Resnično veselje je gledati te možje, ki stojijo kakor skala za sveto narodno reč. Pa tudi volilci iz kamenske občine so prišli skoro do zadnjega moža. Zamolčati pač ne smemo, da se v Ljutomeru samem močno širi narodna zavest. Omenimo samo, da je z nami volil g. Karol Janda, trgovec z železom. Svojo prodajalnico ima nasproti od gosp. Vaupotiča. Vsem narodnjakom pripo-

ročamo najtopleje, da podpirajo gosp. Janda in da kupujejo pri njem vsakovrstnih železnih reči. Delujmo, da se izpolni pregovor: „Svoji k svojim!“

Vsem slovenskim volilcem izrekamo tukaj pristrčno zahvalo, posebno pa še vrlim okoličanom. Naša okolica je tako probujena, tako zavedna, kakor morebiti nobena na

vseh slovenski zemlji. Naši okoličani so naš ponos, naša čast, pa tudi trdo zaupanje na boljše bodočnost. Združimo se torej in zedinimo se vsi, kakor en moč; delujmo neprestano pri vsaki priliki z besedo, a bolj še z djanjem na to, da postanemo enkrat gospodarji na svojih lastnih tleh.

Celjske novice.

(Vsakemu svoje). Ker bode deželni šolski svet osnoval za mesta in trge, kakor so Brežice, Konjice, Ljutomer, Vojnik itd. itd. čisto nemške šole za pest nemških in nemčurških otrok, zato bodo pa Slovenci v Celji, Ptuj, Mariboru in okolici mariborski tudi prosili za slovenske šole, kajti v teh mestih je po 100 in več slovenskih otrok, šole so pa le nemške.

(Poročil se je) dne 13. junija v Ljubljani gospod Ivan Ješe, c. kr. zemljišni knjigovodja v Šoštanj z gospodično Antonijo Hočevnar.

(Kdor zna!) „Peregrin“ spisal je navdušeno odo o savinjski nemški straži; pravi, da ne pusti nobenega tujca — Slovenca — več do Savinje. Revče skupno z urednikom „N. vahterce“, ki je sprejel okorne verze, ne vidi in ne sliši nič; malo iz Celja naj bi šla skupno na sprehod, in prepričala bi se, da nemške straže nikjer ni ob Savinji. Od izvira do iztoka pretaka se krasna reka po slovenski zemlji in ob njej živi trden rod slovenski, ki take nemške straže ne potrebuje in tudi ne prenaša. — Nemški del Celja in malega Laškega trga pa naj se zadovolji s tem, da teče Savinja mirno mimo njih in še krepča nekaj nemških „mandelcov“! „Peregrin“, tvoja pesen ni prava!“

(G. Walland) dobri naš „prijatelj“, imel bo le prav z mestno cesto čez posojilniško zemljišče. Sicer celih 20 metrov noče vzeti mesto, ker bi bilo predrago, 12 metrov pa si bode privoščila celjska gospoda. Pravijo namreč, da se je deželni odbor tako prestrašil vpitja Germanov v našem Babilonu, da je sklical v naglici še eno sejo in spremenil odločbo tako, da mesto sicer ne sme pravice do ceste kar brez vsakega vzroka za-se pograbit, pač pa to lahko stori, če se cesta res napravi. — No, in mestni očetje hočejo sedaj res cesto graditi. Denarja je dovolj in rigoče, da bode cesta v prihodnjem stoletju vendar-le komu v prid! — „D. Wacht“ se je že sedaj veseli. Kaj poreče tem Abderitom upravno sodišče?! —

(Dr. Foregger) je gotovo najženjalnejši poslanec na Dunaji in to bodi Celja-

nom v ponos. Dve pismi samo je spisal in že se jedini avstrijska Germanija. Levičarji in nemški nacionalci podajajo si bratsko malo prej še sovražne roke. Upati je, da se popolnoma zedinijo in izvolijo g. Foreggerja (Porekarja?) za skupnega duševnega voditelja. Srečno Celje, ponosno Teharje, kjer je tekla zibel vrlemu možu. — Le nekaj kalí splošno veselje. G. Foregger stavil je namreč vse na eno karto, ali zedini obe stranki in se jima postavi na čelo — ali pa odloži svoj mandat. In slednje bilo bi v neizmerno škodo ušlanim volilcem. — Dobro poudčeni krogi se nadejajo najboljšega vspeha.

(Nemški „šulverein“) ki ima pravico, loviti slovanske otroke v nemške šole in jih razglašati kot prave Nemce, slavil je te dni svoje orgije na Dunaji. Vse je bilo v najlepšem redu. Vlada je poslala svoje zastopnike k slavnosti, celó minister in spodnje-avstrijski namestnik sta kumovala poleg. V navdušenih govorih slavili so govorniki društvo, ki na leto otmè toliko nemških otrok pred narodnim poginom! In zopet zbirali so se tisočaki v ta plemeniti namen. — In glej, nekaj dni pozneje dvignil je na Moravskem resno svoj glas nadškof Bauer v „šulvereinski“ šoli ter javno izrekel svoje mnenje proti temu „plemenitemu“ društvu. — Zakaj? — Ker je v „šulvereinski“ popolnoma nemški šoli našel po večini slovanske — česke otroke. In ti česki otroci bili so le slabo poučeni, ker jim je manjkal poduk v materinem jeziku. Kako naj se otrok kaj prida nauči, kako naj v šoli napreduje, če se ga uči v tujem, otroku nič ali le malo razumljivem jeziku — tako vprašal je duhovni pastir preplašene kričače nemškega društva. Besede škofove so pomenljive in prevažne, ker najdejo ne le odmev v srcu vsakega Slovana, temveč tudi pot do višjih krogov. Želeti si moramo le več ravno tako odločnih, pravicoljubnih veljakov. Nemški „šulverein“ je za nas znamenje boja in to ostane toliko časa, dokler se ne bode omejil njegov delokrog na nemško dečo. Zatorej zahtevamo, da se slovenski otroci ne smejo sprejemati v „šulvereinske“ šole, ki imajo v nemško-liberalnem duhu izključno nemški

poduk v kvar posameznim otrokom in našemu narodu. — Da se ta škoda odstrani v smislu prekrasnih škofovih besed, zato morala bi skrbeti vlada po primernem šolskem nadzorstvu. — Žalibog ni videti, da bi nam vlada v tem vprašanju bila nagnjena.

(Ministerstvo za pravosodje) dovolilo je gospodu dr. Babniku, sodnijskemu pristavu na Kranjskem 6mesečen odpust, da sestavi slovensko terminologijo v pravnih poslih, uredi nekatere različnosti in predloži svoje delo posebnemu odboru v konečno rešitev. Želeli je, da bi se določeni izrazi v pravnih poslih sprejeli še v novi slovar, ki bode obsegal nad 80.000 besed. — Pomilovanja vredna bi bila kritika „D. Wacht“ o naporu in delovanju naših pravnikov, da ni sploh presmešna. — Borni listič v svoji pratevtonski modrosti ne pomisli, da je bila nemška pravna terminologija z vsemi znanostni skupaj še preteklo stoletje prav v povojih. Po nemških deželah v Avstriji in v „rajhu“ pisane so bile vse boljše knjige v latinskem in francoskem jeziku, domači nemški jezik pa je pastrkoval za pečkom v jako umazani in nelepi obliki. Celi napredek nemštva v jeziku obstoja komaj dobro stoletje in že jim je zrastel germanski greben, kakor bi že Adam in Eva pristna Germana bila. — Mi privoščimo Nemcem njihov napredek, samo zase ravno tisto želimo; želeli smo pa to toliko bolj opravičeni, ker mi za isti napredek ne potrebujemo toliko časa kot Nemci. — Mali slovenski narod pokazal je v zadnjih desetletjih, da ima v sebi bogate in krepke vire, ki mu zadostujejo v njegov razvoj in zato se bode ta mali naš narod tudi razvijal nadalje, če prav brez milosti „D. Wacht“. — Nje samej pa moramo gorko priporočati govor gospoda Sedlaka o napakah v nemškem jeziku; tam je njeno polje, katero lahko obdeluje brez škode tretjih.

(Porotniki za zasedanje v avgustu) so gg.: Dr. M. Reiser, c. kr. notar, Schmidt Feliks, hišnik, Leopold Mikl, dimnikar, Henrik Kalmann, ravnatelj, Mihael Hruza, trgovski agent, dr. Henrik Zinke, zobozdravnik, Karol Kreuzberger, c. in kr. stotnik v p., vsi v Mariboru, Jožef Ribič z Brega pri Ptujih, Lorenc Schmidt pri Sv. Duhu pri Ločah, Ferdinand Golob, poštar pri Sv. Trojici, Alojzij Kukovec v Trnovcih, Jožef Serneč v Gornji Zelnici, Ivan Vertnik v Ormoži, Anton Maček, občinski predstojnik v Krivici, Ludovik Šešerko, trgovec v Planini, Ivan Seinkovič, usnjari v Ormoži, Milan Houtella, trgovec v Mozirji, Anton Grundner, posestnik v Poličanah, Jožef Vouk, trgovec v Pernicah, Maks Kos v Podsredi, Ivan Podpečan v Studenicah, Ivan Gerčko z Brega pri Ptujih,

dr. Tomaž Horvat v Ptujih, J. Balon, posestnik v Stari vasi pri Bizelji, Simon Koren, posestnik pri sv. Donatu, J. Korenjak, občinski predstojnik v Medribniku, Martin Terpotič, rudniški načelnik v Ločah, Ivan Logar v Trbovljah, Martin Tomažič, posestnik v Ormoži, dr. Aleksander Rossitsch v Ljutomeru, Jožef Sedmineg, trgovec pri Sv. Leonardu, Franc Pevec, posestnik v Koračici, Franc Petek, trgovec v Ljubnem, Jožef Zelenik, posestnik v Viči, M. Kaučič, trgovec v Št. Jurji, Ivan Kautzhammer, posestnik v Ormoži. Dopolnilni porotniki so gg.: J. Schmidt, knjigovez, Gustav Lachnit, pek, Franc Wilcher, inženir, Dragotin Vanič, trgovec, Vincenc Nardini, trgovec, A. Chiba, klobučar, Karol Mörtil, sladčičar, Viktor Stibill, kavarnar, vsi v Celji, And. Rom v Rožnici.

(Zadnje porotne obravnave). (Konec.)
 IV. Hudodelstvo teške telesne poškodbe. Janez Horvat iz Ptujih razjezil se je nad Martinom Mahoričem, ki mu je nekaj zabavljaj ter udaril slednjega s krampom po glavi, tako da mu je čepinja počila in kost pretisnila. Dobil je 9 mesecev teške ječe.
 V. Hudodelstvo ponareje kovanega denarja. Franc Medved iz Sela, ki je bil že l. 1891 zaradi ponarejenja 26 goldinarjev kaznovan, dal je po zimi l. 1892 Antonu Čepušu vnovič po drugem modelu ponarejen goldinar in slednji ga je za to vedoč izdal. — Obtoženi Franc Medved se izgovarja, da je ta ponarejeni goldinar že star in ponarejen pred njegovo prvo obsodbo in da ga je še le sedaj v gozdu izkopal, kjer je bil skrit. Porotniki se o krivdi Franca Medveda niso mogli prepričati, ker se novi model pri njem ni našel in so ga oprostili, ker je bil že prej kaznovan. Anton Čepus pa je bil zaradi udeležbe obsojen na tri mesece ječe.
 VI. Hudodelstvo teške telesne poškodbe. Andrej Prisljan sprl se je z Vincencem Mateko, kateremu je bil tovariš Florjan Glojek. Ruvala sta se sem ter tja, slednjič pa je potegnil Prisljan iz žepa nož ter kakor trdi v silobranu dregnil Matejka v obraz. Nož zadel je oko, katero je vsled tega izteklo. — Porotniki so sledeči zagovorniku dr. Hrašovecu vprašanje o silobranu potrdili in vsled tega bil je Prisljan oproščen.
 VII. Hudodelstvo požiga in javne posilnosti. Janez Topolšek iz Ptujih zažgal je leta 1890 svojo hišo z namenom, na ta način priti do zavarovalnine. Ker je prav zvito ravnal, mu sodnija ni prišla koj na sled in Topolšek dobil je res zavarovani znesek 621 gld. od vzajemno zavarovalne banke v Gradcu. — V tem času sprl se je Topolšek z Marijo Tarmon in žugal ji, da jo bode usmrtil, če mu ne preskrbi denarjev in ne

izroči svojih zastavnih listov. Marija Tarmon bila je Janezu Topolšek v pogubo, ker po njej prišlo je vse na dan. Porotniki so se o njegovi krivdi prepričali in Janez Topolšek bil je zaradi hudodelstva požiga in javne posilnosti obsojen na 4 leta teške ječe. VIII. Janez Ramšak in Avgust Adam bila sta obsojena zaradi nenavnih dejanj na 1½ in 1 letno ječo. IX. Hudodelstvo uboja: Janez Lovrenčič razsrdil se je nad Tomažem Kocbekom, ker mu je ta odvezel delo. O priliki skočil je brez vsega vzroka nad njega in ga zabodel z nožem v glavo. Nasledek je bila smrt ranjenega v kratkem času. Pred smrtjo pa je še žugal njemu in njegovi rodbini z različnimi načini. — Obsojen je bil po izreku porotnikov na 8 let teške ječe. X. Hudodelstvo detomora. Amalija Antoline iz Lemberga porodila je otroka, katerega je zadušila v slamnici. Obsojena je bila zaradi tega na 2 leti ječe. XI. Hudodelstvo goljufije. Štefan Mihun vedel si je pridobiti zaupanje trgovine A. Jurca v Ptuj; to zaupanje uporabil je v to, da je poštne povzetke začel zase pridržavati in v kratkem napravil je čez 800 gold. škode svojemu gospodarju. — Na priznanje obsojen je bil na 10 mesecev ječe. Hudodelstvo uradne nezvestobe. Franc Moser opravljaj je l. 1891 nekaj časa službo poštnega odpravitelja v Radni, ker je poštar Edvard Pasch moral k orožni vaji. — Ko se je le-ta povrnil, prevzel je pošto v dobrem mnenji, da je vse v redu. — Kmalu pa je prišel na sled Moserjevi nezvestobi; našel je, da manjka v blagajni okoli 205 gl., katere je Franc Moser sprejel od različnih strank, pa ne vknjižil. — F. Moser izgovarja se s tem, da je denar kam založil. Porotniki mu tega niso verjeli in je bil toraj Franc Moser obsojen na 18 mesecev teške ječe. Hudodelstvo umora. Dne 1. majnika t. l. našli so vincarjevo ženo Marijo Majcen obešeno na lesenem klinu pred kuhinjo. — Ker je bila Marija Majcen vsa razbita in povaljana, se je koj razvidelo, da se ni sama obesila, temveč da je bila zavratno umorjena. — Sumljiv tega dejanja bil je jedino njen mož Franc Majcen, ki je živel z njo v vednem prepiru in bil že tudi zaradi slabega ravnanja z njo sodnijsko kaznovan. — Dokazalo se je, da sta imela zakonska Majcen ravno večer prej hud prepir, na kar jo je potegnil Franc Majcen v gostilno, in se tam napil. Ko je prišel domu, napadel je ženo, jo zadržal ter obesil z vrvo na klin. Potem podal se je mirno k svoji sosedki Jozefi Slana. Obtoženec priznal je sv. je ostudno dejanje, vsled tega je bil obsojen na vislice.

Spodnje-štajerske novice.

(Premembe pri č. duhovščini.) Preč. gosp. J. Voh, župnik v Šmartnu v Rožni dolini, postal je nadžupnik in dekan v Konjicah. Preč. g. župnik F. Zdošek je dobil faro pri sv. Juriju pod Tabrom; preč. g. J. Gajšek, župnik v Svetinjah pri Ljutomeru, dobil je župnijo Št. Vidsko pri Ponikvah. — Umrl je č. g. S. Pihljari, upokojeni duhovnik v Makolah. — Premeščeni so čast. gg. kaplani: V. Kolar iz Galicije v Šmarten pri Celji, J. Pajtler iz Hojdine v Svetinje, oba kot ž. oskrbnika; J. Merc iz Ribnice v Št. Ilj pri Turjaku, K. Kačučnik od sv. Štefana v Žetale, Fr. Kakuška iz Rečic v Ribnico, Št. Pivec iz Žetal v Rečico, Fr. Brglez iz Št. Vida pri Ponikvah k sv. Štefanu. Dopust je dobil č. g. kaplan Fr. Kocpek v Št. Ilu pri Turjaku.

(Nove maše) bodo imeli č. gg. bogoslovci: Vogrinec v Žetalah (15. avgusta), Vajkselj pri sv. Magdaleni pri Mariboru (31. julija), Cizerlj pri sv. Marku pri Ptuj (7. avgusta), Doberšek v Žusemu (15. avg.), Golob v Rušah (31. julija), Horjak v Št. Rupertu pri Laškem (31. julija), Jodl v Št. Lovrencu na kor. ž. (7. avgusta), Kranjec pri sv. Juriju na j. ž. (7. avg.), Medvešek v Sevnici (31. julija), Mihalič pri Mali Nedelji (15. avg.), Podvinski v Pišecah (7. avgusta), Šebati pri sv. Kunigeti na Pohorji (7. avg.) in Vavpotič v Ormoži (15. avg.).

(Premembe pri uradnikih.) G. okrajni glavar Marek v Mariboru je dobil službo ravnatelja pri računskem oddelku c. kr. namestnijske v Gradci, g. vit. Strahl, sodnik v Ptuj, postal je dež. sodnijske svetnik v Ljubljani.

(Iz Sevnice) se nam poroča: V noči od nedelje na ponedeljek 5. junija okoli polnoči vkradel je v Uranju četrta ure od Sevnice nek mlad deček, kateri se je bil v Sevnici klobučarstva učil in je komaj 12 let star, konja iz hleva ter ga vpregel v voz in se čez Sevnico na Studenec (na Kranjsko) k njegovi stari materi peljal potem pa kmalu izginil, rekoč, da gre k svoji materi na Hrastnik. Omeniti je tudi, da je, kakor se pripoveduje, mladi tatič že veliko reči pokradel kakor klobučke, ure, denarja 200 gl., cev za vino in še več družega.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Veliki Pirešci) zborovala je dne 12. t. m. Ljudstva zbralo se je precej, ki bi se rado podučevalo, le da bi govornikov bilo. Polagali bi na srce gospodom v bližnjem Celji, da se malo bolj zanimajo za delovanje podružnic v okolici.

(**Rajhenburška čitalnica**) je priredila v nedeljo, 12. t. m. veselico, kakoršne v tem trgu še ni bilo. Po velikanskem trudu odbora, posebno kapelnika g. Ekseljna izvežbala se je bila domača godba tako, da je igrala veliko težkih komadov prav dobro, in jih je morala na splošno željo občinstva večkrat ponavljati. Razen tega smo čuli 2 lepa mešana zbor in 2 možka zbor. Cela zabava je bila izvrstna in dobro obiskana, kar je tudi vrla rajhenburška čitalnica s svojimi marljivimi godci in pevci v resnici zaslužila.

(**Nemško oliko**) v čudni luči so pokazali brežki nemškutarji, ki so bili binkoštni ponedeljek v Sevnici, kamor so se bili šli k „šulferajnski“ šoli in pa k „Herbergsvatru“ radovat, češ, da bodo tudi oni smeli kukovičje jajce svoje v slovensko gnezdo položiti. Na kolodvoru, kjer je menda radi njih vlak po nepotrebnem dolgo obstal, kričali so svojo „Wacht am Rhein“ — pa v Savo gledali, v Rajhenburgu baš tako in vrh tega nesramno mirnega ondotnega tržana, ki še na kolodvoru ni bil, žalili. Pfu! Sicer bode tržan tožil dotične. Prav se jim godi!

(**Zoper strupeno roso**) so začeli po vinogradih marljivo škropiti. Štajerska kmetijska družba je svojim podružnicam v ta namen kaj koristnega bakrenega vitrijola poslala.

(**Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Brežki okraj**) ima svoj letni občni zbor v nedeljo, v 19. dan junija 1892 ob 4. uri popoldne v hotelu Klembas v Brežicah z nastopnim redom: Nagovor načelnika, poročilo zapisnikarja, poročilo blagajnika, volitev novega načelnštva in možni nasveti. Po zborovanji, ob 8. uri zvečer igrajo vrli gledališki diletantje Brežke čitalnice v korist podružnici dve gledališki igri: Ženski jok in Štempihar mlajši, kateri so že letos igrali z izvrstnim vspehom. Po igri je prosta zabava s petjem. Načelnštvo podružnice s tem prijazno vabi vse ude in prijatelje podružnice, da se vdeleže vsi zborovanja in veselice ter meni, da družbe sv. Cirila in Metoda ni treba mnogo priporočati, kajti nje namen je velevažen, krasen in blag; ona mora biti vsakemu Slovencu mila in draga. Nji se ne morejo primerjati jednaka društva nemška in italijanska; teh jedini namen je odtujiti slovensko šolsko mladino svojemu rodu, naše pa ne seže po tujem življi, ampak vuruje le slovenske otroke, da se ne izneverijo svojemu rodu in s tem ob jednom Bogu in vsemu, kar je lepo in blago; saj je obče priznana resnica, da kdor zataji svojo mater, svoj rod, izneveri se navadno

tudi veri svojih očetov in sploh vsem krepostim, katere store človeka človekom. Odpadnik je breznačajnik! Zatoraj Slovenci, kdor ima srce za svoj rod in želi, da isti ostane kreposten in blag, živo podpiraj družbo.

(**Izletniki akad. društva „Triglav“**) bili so binkoštni ponedeljek na kolodvoru v Št. Jurji ob j. ž. res sijajno sprejeti. Pozdravil jih je šentjurski župan g. dr. Gustav Ipavic in deželnega glavarja namestnik g. dr. Jurtela. Zahvaljeval se je društva predsednik g. drd. Jenko. Gosposodične šentjurske pa so s cvetjem odličile izletnike. Z godbo načelu odkorakali so vsi gostje v trg, kjer je bilo pogostenje. Ob polu dvanajstih odinili so gostje iz Šentjurja v prijazni trg Šmarje. — Popis izleta sledi na drugem mestu.

(**Vabilo**) k ustanovitvi katoliško slovensko političnega društva „Edinost v Vojniku, v nedeljo, dne 19. t. m. ob 4. uri popoldne v gorenjih prostorih g. K. Vrečarja „Stari Vrečar“. — Vspored: 1.) Pozdrav osnovalnega odbora. 2.) Volitev odbora in ustanovitev društva. 3.) Slavnostni govor, govori č. g. dr. G. 4.) Vpisavanje udov. 5.) Petje, godba in prosta zabava. — Svirala bode šmarska godba.

Druge slovenske novice.

(**Družbe sv. Cirila in Metoda**) podružnica za Slovenjigradec in okolico je imela 24. aprila t. l. svoj letni občni shod. Da je bilo zborovanje živahno, smemo sklepati iz ogromnega števila udov; podružnica ima 19 ustanovnikov, 143 letnikov in 400 podpornikov, skupaj torej 562 udov. To vse obče zanimanje za našo družbo je vzbudilo načelnštvo na jako hvalen in iznajdljiv način: s tem namreč, da je lansko leto najstkrat zborovalo v raznih župnijah svojega družbenega okraja. V načelnštvo so zopet izvoljeni g. A. Ostrožnik, župnik v Pamečah, prvomestnik, g. F. Vidmajer, kapelan v Starem trgu, tajnik, g. J. Stanonik, poslovodja v Slovenjemgradu, blagajnik; kot namestniki pa: g. J. Farsky, tovarnar v Slovenjemgradu, g. M. Šmit, učitelj v Podgorji in g. F. Hajtnik, obrtnik v Pamečah. — Po številu udov in po vnemi se odlikuje tudi vrla naša podružnica za Beljak in okolico, ki je zborovalo že 2. febr. t. l. Navzoči udje so prosili večih zbirk in knjig, zlasti katekizmov in molitvenikov za tamošnjo slovensko mladino, ker so prepričani, da bodo obrodile v nežnih srcih žlahten sad prave ljubezni do Boga, cesarja in mile materinščine. Načelnštvo pripravlja za veliko skupščino nasvet, kako

bi bilo mogoče ustanoviti po raznih krajih na Koroškem nekakih nadaljevalnih tečajev, v katerih bi se po enkrat ali dvakrat na teden podučevala šoli odrasla mladina v raznih za življenje važnih predmetih. — Od podružnice za Trbovlje in okolico smo prejeli zelo veliko svoto, namreč 150 gld. Pač nam je znamenita doposlanina znak gorkega domovinskega čutja Trbovlskih Slovencev. — Družbi so še darovali: gosp. Fran Čargo iz vesele Tolminske družbe 11 gld., obrtnijsko pomočno društvo v Ljubljani 10 gld., g. Ivan Rehek, kjučavničarski podmojster v Ljubljani, za piruhe in ob raznih prilikah povodom stav nabranih 5 gld. 30 kr., gg. blagajnik Dragotin Žagar in oficijal Triller 5 gld. in vesela družbica v Bistri po g. A. Šviglji iz Borovnice 1 gld. 80 kr. — Znamovanim podružnicam želimo — v izglede drugim — še vedno vselejšega napredka; za poslano svoto nekatero iz delalnih in obrtnijskih rok, pa izrekamo iskreni: Bog povrni! Bog daj srečo!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(K Mariji pomagaj na Brezje) prišlo je dne 27. maja s posebnim vlakom iz Ljubljane nad 500 romarjev. — Vreme je bilo jako ugodno, slovesnost najlepša, akoravno nova cerkev še ni dodelana. — Dne 25. junija t. l. pelje pa posebnim vlak po zelo znižani ceni iz Spodnjega Štajerskega in Notranjskega na sv. Višarje in k Mariji pomagaj na Brezje. — Vsakorsna pojasnila o temu izletu in voznih listkih daje dobrovoljno potovalni odbor v Ljubljani, Marijin trg št. 1, kjer naj tudi prijatelji prodaje listkov svojo pomoč blagovoljno naznanijo. — Vozni listki dobivajo se tudi pri Dragotinu Hribarju v Celju.

(Slovenske posojilnice l. 1891.) Posojilnica v Slov. Plajbergu je imela lani 3386 gl. prometa, v Tinjah (nova) 6546 gld. in v Kamniku 86.902 gld. Prva je izkazala 58 gld., druga 37 gld., tretja 446 gld. čistega dobička. Zadrúžnega zaklada je pri prvi 234 gld., pri drugi 17 gld. in pri slednji 152 gld.

(V Ljubljani) bodo — hvala Bogu — zidali „Narodni dom“ in sicer na novem mestnem zemljišči nasprotno novemu gledališču. Dobro! Prav primeren prostor!

(Glasbena Matica) v Ljubljani je slavila s posebno besedo slavnega glasbenika Gallusa (Petelina), ki je bil rojen Kranjec in živel pred 300 leti. — V Ljubljani se je ustanovilo novo slovensko pevsko društvo z imenom „Ljubljana“. — V novem ljubljanskem gledališču se bode dvakrat na teden slovensko igralo; gledališče se otvori v jeseni.

(Radečani) se zelo trudijo, da bi v kratkem dobili most, za katerega je vlada dovolila, kakor znano, 30.000 gld.

(Kranjska kmetijska družba) je zopet volila za predsednika uzornega domoljuba g. Ivana Murnika.

(V Krškem) se je županom, g. državni in deželni poslanec V. Pfeifer odpovedal županstvu, katero je veliko let vodil in bil prevzel v hudih, nam Slovencev nasprotnih časih. Imel je vsestranske posle, pa tudi bolezen ga je nadlegovala. Vrh tega ni hotel občinski odbor med letom zvišati občinsko doklado, kar je smatral domoljubni g. župan za potrebo, ako hoče občina brez zadolženja gospodariti.

Vrlo tržaško politično društvo „Edinost“ je odobrilo pestopanje slovensko-hrvatskih poslancev Spinčiča in Laginja, ki sta pristopila k novemu slovensko-hrvatskemu klubu v državnem zboru.

(V Celovcu) se malo, pa krepko število Slovencev kaj dobro giblje. Središče vsega delovanja je vrta družba sv. Mohorja, ki šteje že 57.000 udov. Ta družba se v tem zdaj odlikuje, da izda od leta do leta boljše in popolnejše knjige. Celovski Slovenci imajo še drugo središče; v hotelu Sandwirt (svojo sobo), kjer se shajajo v pogovore.

(O narodnem petji in zavednosti koroških Slovencev) piše nam prijatelj, da se koroški fantje ne sramujejo slovenskega petja, prepričan sem se na lastne ušesa, ko sem se ne davno vozil po železnici iz Celovca v Beljak kraj lepega vrbskega jezera. Bil sem v vozu skupaj z mladeniči, kmetškega in meščanskega stanu, ki so ves čas vožnje ob jezeru čvrsto in neustrašeno pepevali domače pesmi. To kaže, da narodna pesem med našimi koroškimi Slovenci še ni popolnem ugasnila ali se je pa na novo oživela.

Druge avstrijske novice.

(Državni zbor) je razpravljal postavlo o stavbenkih obrtih, t. j. o zidarjih, tesarjih in kamnosekih.

(V pravosodno ministerstvo) je prišel za svētika Slovenec dr. A bram, dozda svētnik pri najvišjem sodišču na Dunaji in prej svētnik v Trstu. Morebiti bode mu dovoljeno za Slovence bolje skrbeti, kakor se je zadnje čase godilo. Sicer bi morali Slovenci po vsej pravici v vseh ministerstvih svoje rojake imeti, da bi ministere prav podučevali o naših žalostnih razmerah.

(V Budapešti) se je slavila 25 letnica kronanja našega cesarja za ogerskega kralja. Madjari so res lahko veseli, ne tako Slovani,

katere oni in Nemci v Avstriji na zid pritiskajo.

(V **Pribramu**) na Češkem je bil v binokostih v ondotnem srebrnem rudniku nastal ogenj; vsled tega se je udušilo čez 300 rudarjev. Strašna nesreča!

(**Vino iz Laškega**) se bode začelo v kratkem proti nizki carini v Avstrijo uvaževati, kar bode vinopivcem pri nas morda v korist, toda našim vinorejcem bode zelo škodovalo.

(**Vodovja in deževja**) je bilo v zadnjem času po vsej Avstriji veliko, tako, da je to cvetenje trte in žita zelo oviralo; zlasti trta se je kaj zakasnila.

(**Odsek državnega zbora**) se je izrekel po dolgem posvetovanji za novi denar.

Ogled po širokem svetu.

(**Ruski car**) se je o binokostih sešel z nemškimi cesarjem, kar je Nemce prav ve-

selilo, ker se vsled tega nadejajo trajnega miru, ka-li?

(**Na Francoskem**) je bila velika telovadska slavnost, katero so poslavlili s svojo navzočnostjo sam predsednik republike, ruski veliki knez in — Čehi. Pri slavnosti se je očitno kazalo sočutje francoskega naroda do Slovanov.

(V **Italiji**) zbornica kar noče vladi dovoliti nikakoršnih dohodkov za državne stroške — utegne se torej zbornica s samim kraljem hudo razpreti. Nima pač novcev, Italija, prede jej, še bolje kakor nam.

(**„Amerikanskega Slovenca“**) poslednja številka je prav zanimiva; uvodni članek opisuje razmere po Slovenskem; v njem graja našo vlado, ki ne pusti, da bi se Jugoslovani kot stari zvesti branitelji Avstrije okrepčali; graja pa tudi ostro neednost Slovencev, osobito v Ljubljani.

Dopisi.

Iz Šmarja. (Volitve.) Bližajo se nam resni trenutki, — čas volitve. V 14. dneh stopili bomo v volilno sobo, da se zmenimo, kdo je pri nas gospodar. Tu je treba odločnosti. Ali smo zapovedovalci in gospodarji, ali se pa pustimo tlačiti, in trpimo, da ptujci z nami ravnajo, kakor jim drago. Sramotno bi bilo za nas, sramotno, da bi ptujci z nami ravnali po lastni volji, da bi mi plesali, kakor nam sovražniki godejo, da bi nam ptujci nalagali doklade, ptujci nam zapovedovali, to naša poštena in častna slovenska zemlja ni zaslužila. Tekla je za njo draga slovenska kri. Naši slavni očetje so darovali kri in življenje, da so si priborili v krvavem boju vsaj hladen grob na domačih tleh. In to s slovensko krvjo napojeno slovensko zemljo bi mi sami izdali, tu bi mi prepustili gospodarstvo našim nasprotnikom, ki vse, kar je Slovencu milega in dragega sovražijo in zaničujejo, to krasno slovensko zemljo bi mi prepustili našim odpadnikom, grdim Judežem, ki bi se sam prodali, sami hoteli podlaga biti ptujčevi peti. Šmarčani! tako daleč še nismo prišli! Kviško! na noge! Pokažimo pri prihodni volitvi, da se še pre-taka po naših žilah slovenska kri, da bije verno, slovensko srce v naših prsih, ki je vneto za domači jezik, domače pravice in domača tla. Pri nas naj ne bo treba agitacije. Vzdignimo se vsi, kakor en mož! Ena je naša volja in želja vseh! Naslanjajmo se le na može, katere poznamo, ki so naši po-

krvi in mišljenju. Naj ne bo med nami izdajalca, ki bi se iz prazne bojzljivosti priklanjal nasprotnikom in njim dal svoj glas. Kar sta imela na čelu svojega lista „Blisk“, Jurčič in Stritar na Dunaju, to velja tudi kot geslo pri naših volitvah: „Udari strela iz višine na izdajalca domovine!“

Iz Ljutomera. Naš trg in okolica sta dobila moža, katerega smo težko in dolgo že pričakovali. Dobili smo namreč zdravnika gospoda doktorja Jožefa Rakeža, ki je po rodu koroški Slovenec. Poznamo ga kot značajnega narodnjaka in marljivega pisatelja, ki je že v mnogih spisih pokazal svojo zdravniško znanje in vednost. Iz vsega srca pa se ga tudi za tega voljo veselimo, ker bo razumel naše bolnike in se bo znal z njimi razgovarjati. Saj vendar to tudi ni vse eno, ali zdravnik razume bolnika popolnoma ali pa samo na pol. Svoje stanovanje ima v hramu g. Ivana Kukovca v trgu samem. — Z največim veseljem pozdravljamo gospoda doktorja v svoji sredini in prepričani smo, da ima tudi zdaj že vse zaupanje slovenskih tržanov in okolice.

Iz Noršinec pri Ljutomeru. V svoji zadnji seji je imenoval naš občinski odbor g. Gabriela Postružnika, učitelja v pokoju v Ljutomeru, za svojega častnega občana. Noršinska občina je s tem pokazala, da vé ceniti in spoštovati mnogoletno njegovo delovanje. Veliko let se je trudil, učil in vzgojeval nežno mladino. Sadil je v nedolžna srca krščansko poštenost živ-

ljenja, sadil je tudi v otroške prsa iskreno ljubezen do slovenske domovine. Marsikteri njegovih učencev je zdaj pošten rokodelec, drugi zopet marljiv in skrben gospodar, marsikateri pa tudi učen gospod. A gotovo se ga vsi spominjajo z veseljem in ljubeznijo ter so mu iz vsega srca hvaležni. Vsegamogočni Bog naj ga še dosti, dosti let ohrani zdravega in čvrstega.

Is Cvena pri Ljutomeru. Čem bolj kričijo in se repenčijo nemčurji v Ljutomeru samem, tem bolj se drami in zaveda okolica ljutomerska. To tudi dokazuje sklep naše cvenske občine. V zadnji seji občinskega odbora se je namreč stavil sledeči predlog: „Glede na § XIX. državnih osnovnih postav, ki zahteva enakopravnost v javnosti in v uradih; gledé na to, da je v naši občini občevalni jezik edino le slovenski, naj se sklene, da se naj v naši občini uraduje v slovenskem jeziku. — Ravno isto naj se tudi zahteva od uradov, da naj dopisujejo naši občini le v slovenščini. Vsak drugojezičen dopis se mora poslati visok. ministerstvu notranjih zadev v prestavo, ker si naša občina tolmača nikakor ne more nastaviti“. Ta predlog je bil jednoglasno z velikim navdušenjem vsprejet.

Govori se, da še tudi druge občine nameravajo enake sklepe storiti. Le delujmo povsod in vsikdar za napredek naše domovinske stvari. Nemčurji pa le naj rogovilijo v trgu, kakor hočejo. Mi spoznavamo z vsakim dnevom bolje, da je ljutomerski trg odvisen od okolice, od nas kmetov. Ako bi mi ravnali vsi zjedinjeno, hitro bi podrezali žilo nemčurstva. Pa do tega bode prišlo in mora priti. Vodilo našega ravnanja in življenja bodi povsod in vsikdar: Nemškutarju niti krajcarja več!

Is Kranja. Binkoštni prazniki so bili velikega pomena za naše starodavno slovensko mesto, čegar stanovalci so trdnorodnega prepričanja, kakor stojé trdno bližnje orjaške planine. V teh dneh bil je tu glavni zbor „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, h kateremu je došlo blizu 120 zastopnikov slovenskega učiteljstva s Kranjskega, Štajerskega in Primorskega. Binkoštno soboto so bili pri vstopu v mesto od zastopa kanjskega mesta z županom na čelu, krasno sprejeti.

Župan g. Šavnik in njega namestnik g. Globočnik sta pozdravila v jedrnatem govoru došle slovenske vzgojitelje, na kar

sta odzdravila gg. dr. Romih in Ravnikar. Mesto je bilo vse v prazniški obleki: z narodnimi in cesarskimi zastavami kar zakrito. Gg. učitelji so si najprvo ogledali lično mesto, šli v nedeljo na pokopališče, kjer v „slovenski Meki“ počivajo ostanki Prešernovi in Simona Jenka, podali se po novih drevoredih k divno-romantični Kokri, kjer so na umetnem mostu se čudili pod seboj šumeči vodi in pred seboj gledali velikana Grintovca in druge enako belobradate gorenjske velikane.

Zvečer v soboto je bila na vrtu gosp. Majerja beseda s petjem, vojaško godbo, govori in deklamacijami. Prekrasen je bil slavnostni govor mozirskega nadučitelja Praprotnika o Komenskem, prav mični sta bili deklamaciji gospic učiteljic (Osana z Goriškega „Vrlemu možu“ — Ihan-Oman „Tri noči“) in vrlo dobro petje zborov slovenskih učiteljev. Lep zabavo, katere se je meščanstvo zelo udeležilo, motilo je le dokaj deževno vreme.

V nedeljo po maši je bilo posvetovanje odbora in odposlanih zastopnikov posameznih slovenskih učiteljskih društev. Sklenilo se je mej drugim, že zdaj pripravljati se na slovesno praznovanje Slomškove 100letnice (rojstva) l. 1900. Zastopniki so volili novega predsednika svoji zvezi ter to častno breme naložili vrlemu logaškemu nadučitelju g. Ribnikarju. O „Popotnikovih“ dohodkih in stroških je poročal g. urednik Nerat, o stanji „Zavezine“ blagajnice g. ravnatelj Lapajne. Pri glavnem zboru, katerega je počastilo več gospodov neučiteljev, bil je mej drugimi g. župan Šavnik, g. dekan Mežnarič, g. notar Globočnik in dr., se je po predsednikovem pozdravu poslal udanostni brzojav Njih Veličanstvu. Potem je imel obširen govor o realijah (rečnih predmetih, osobito o fiziki) v ljudski šoli g. dr. Romih, ki je dajal zbranim učiteljem veliko dobrih navodov. G. Lapanje je predlagal, da se nastavijo za slovenske obrtno-nadaljevalne šole nadzorniki, slovenščine zupožni, govoril je tudi o meščanskih šolah ter obžaloval, da Slovenci nimajo niti ene meščanske šole in da v sedanjih prežalostnih političnih razmerah na Slovenskem niti upanja ni da bi katero dobili. Popoldne je bilo kosilo, pri katerem so bili med udeleženci tudi meščani z jekleno-značajnim županom na čelu. Tu je bilo obilo čvrstih napitnic. Izlet na Bled bodoči dan je pa deževno vreme zelo oviralo.

Za poduk in kratek čas.

Izlet akademičnega društva „Triglava“ v Šmarje.

Izlet v Šmarje, v divno ležeči slovenski trg bil je izvrsten. Niso nas tam pozdravljali svetoslavni zastopniki države, ne veje čvrstega, za državo in narod zaslužnega plemenitstva, ne izvanredne, vse presegajoče priprave, ne blesteče uniforme, pač pa je nas pozdravilo verno, čvrsto slovensko ljudstvo iz Šmarja in okolice. Gromeči strel nesel je veselja in radostnih čuvstev glas daleč tja čez meje rajsko lepega okraja in je veselo odmeval v stoterih srcih. Stari stebri slovenske politike še se niso omajali, in eden čvrsto stoječ mož stare korenine, ki žene mogočne korenike svojega čuvstva in prepričanja v mlajša srca, v rodovitno zemljo, nas je počastil. Slavolok in krepka dekleta, ki so nam podarila in nas obsula s krasnimi šopki, so izražala kipeča čuvstva. Dekleta čast vam in poštenje. Dasiravno je morda marsikatera vaših tovaršic se na skrivnem namuzavala, vendar niste nič zgubile, pač pa celemu svetu očitno in odločno pokazale, da ste Slovenke, vnete za dobro reč in zveste pesnikovemu prepričanju, ki pravi: „Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos“. Čast vam in poštenje, ki ste se vdeležile!!!

Ponosno dvigala se je razvita zastava, a še bolj ponosno dvigale so se naše slovenske prsi. Celi okraj bil je v praznični opravi, in vsako bajtico se vračajoče ljudstvo je bilo navdušeno, ker je slišalo veselo godbo in krepke slovenske glasove, spoznajoč, da je v resnici slovenska pesem mogočna in v srce segajoča. Spremljalo je nas ljudstvo v svetem veselju in v plamteči navdušenosti v zrcalo divnega okraja, v slovenski „Waimar“, da bi se spoznali in da bi slišalo srce srca glas. Nasprotniki so baje vadle zgubljavali, meneč, da bo nam dež vse razmašil. Seveda so se potem na tihoma čudno jezili, ker je bilo vse v res-

nici sijajno. V krasno okinčanem trgu imeli smo vesele ure. Banket bil je po Božji in naši volji. Tu so se slišali jedrnati govori, ki so vžigali srca in zalili navdušenje. Sosebno govori: g. predsednika šmarske čitalnice, g. predsednika „Triglava“, dr. Jurtele, osivelega politika in pisatelja slovenskega dr. Vošnjaka, posebno pa D. Hribarja, ki je s svojo zgovornostjo vzbudil splošno pozornost in živahnost. Tudi so se razlegali med nami glasi krepkega polskega govora.

Med banketom so neki šmarski Nemci, če jih smemo tako imenovati, prosili Boga in molili, da bi nam vendar vse zaprečil. A ker ti gospodi drugače za molitev kaj malo marajo in menda tudi malo poznajo, ker se jim je od mladosti že vse iskadilo, jih tudi dobri Oče nebeški ni vlišal, je zavrgel njih vpitje in nam naklonil nepričakovano vdeležbo in sijajno veselico, kakoršnih smo v slovenskih trgih še malo doživeli.

Program bil je izvrstno izvršen. Pevci so pokazali, da je pesem iz navdušenega slovenskega grla, lepa in gladka, da v srce gre. Tamburaše bi menda brez konca poslušali.

Gostov nas je bilo veliko iz vseh strani. Iz Ljubljane, Ptuja, Ljutomera, Celja, največ iz Št. Jurja, iz Slatine, Kozjega in tudi Hrvaškega kakor tudi Ormoža.

Plesalci, katerih je bilo veliko število, veselili so se v pozno noč.

Drugi dan, ko je bil izlet v okolico, se je od začetka vreme sicer kislo držalo, a potem se je zjasnilo, kakor je bilo jasno in veselo naše lice in srce.

Posebno nas je zabaval g. Bela s svojimi dovtipi in s svojim v resnici mojsterskim petjem.

Med veselim petjem, godbo in strelom so nam minile oh prekratke urice. Dal Bog, da bi še več takšnih doživeli. Živilo slovensko Šmarje. Lepa hvala.

Med. univers.

Dr. J. RIEBL

praktični zdravnik

stanuje v svoji lastni hiši v
Celji, Vrtne ulice (Gartengasse)
št. 9. (42) 3-2

RAZGLAS

Gornje-Savinska posojilnica v Mozirji
registrovana zadruga z neomejeno zavezo
bode vsled njenega današnjega sklepa od
1. julija 1892 počenši denarne vloge le
z 4½% obrestovalt in od danih posojil le
6% obresti tirjala. (43) 3-1

Josip Matič

Kolodvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, južnega ovočja, ptičjega zobanja, mineralnih vodá, in deželnih pridelkov. — Blago vedno sveže. Postrežba točna in cene nizke. Zunanja naročila oskrbe se z vsako povratno pošto.

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremake, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parmazanskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljše moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo vkljub vsaki konkurenci.

Podpisani naznanja p. t. sl. občinstvu, da je podeljeno mu mesto okrajnega živilnozdravnika za Šmarje pri Jelšah

nastopil 1. junija 1892.

Šmarje pri Jelšah, dne 1. junija 1892.

KARL LOPAN,

(40) 2-2 okr. živilnozdravnik.

JOSIP HOČEVAR,

krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečastiti duhovščini in slav. občinstvu svojo (33) 3-18 veliko zalogo storjenih oblek za gospode in dečke po najnovjšem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

iz vnanjih, kakor tudi domačih svetovno priznanih tvrdk in fabrik.

Vsako naročilo se izvrši na željo v treh dneh pr se zagotavlja trajna in solidna postrežba.

Trgovina

DRAGOTIN-a HRIBAR-ja

v Celji, Graška cesta št. 1

priporoča velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu

razne mašne in molitvene knjige

po najnižji cenah in sicer:

v papir in pol-platno vezane po 15, 25, 35 in 50 kr. — v usnje vezane po 70 in 80 kr., 1 gld., 1 gld. 20 kr., 1 gld. 50 kr. — v usnje vezane z koščenicim križem po 80 kr., 1 gld., 1 gld. 50 kr. in tudi finejši in elegantno vezanih.

Zbirka domačih zdravil po 40 kr., s pošto 45 kr. — **Nova pesmarica** mehko vezana 80 kr., elegantno vezana 1 gld. 20 kr. po pošti 10 kr. več. — **Obrtno spisje** 80 kr., po pošti 90 kr. — **Obrtno knjigovodstvo** 1 gld., po pošti 1 gld. 10 kr. — **Luči** 70 kr., po pošti 75 kr. — **Mlinarjev Janez slovenski junak ali vplemenitba Teharjanov** 40 kr., po pošti 50 kr.

Velika zaloga tiskovin in obrazcev za občinske in farne urade.

Vse tiskovine za posejilnice, advokate in notarje.